

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de „OTP Bank” S.A.,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „OTP Bank S.A.” împotriva lui Andrei Tihonenco, Ștefan Stamatini și Oxanei Tihonenco privind încasarea solidară a datoriei, dobânzii contractuale, comisionului de administrare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1746/23

Nr. PIGD 2-21090890-01-2ra-05012024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (P. Harmaniuc)
Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de S.A. „OTP Bank”.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 iunie 2021, „Mobiasbanca-OTP Group S.A.” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Tihonenco, Ștefan Stamatina și Oxanei Tihonenco privind încasarea solidară a datoriei, dobânzii contractuale, comisionului de administrare și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că la 15 ianuarie 2020 între „Mobiasbanca-OTP Group S.A.” în calitate de creditor și Oxana Tihonenco în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit nr.202001G0102/209/1 în temeiul căruia „Mobiasbanca-OTP Group S.A.” s-a obligat să-i acorde Oxanei Tihonenco un credit în valoare de 100000 de lei, iar Oxana Tihonenco s-a obligat să restituie creditul cu costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și graficul de rambursare a creditului.

3. În scopul asigurării obligațiilor de rambursare a creditului în sumă maximă de 101228 de lei la 15 ianuarie 2020 a fost încheiat cu Ștefan Stamatina contractul de fidejusiune nr.202001G0102/209/1.

4. Totodată, în scopul asigurării obligațiilor de rambursare a creditului în sumă maximă de 101228 lei, la 15 ianuarie 2020 a fost încheiat contractul de fidejusiune nr.202001G0102/209/F2 și cu Andrei Tihonenco.

5. Reclamanta a susținut că a acordat creditul în termenii și în condițiile prevăzute de contract, astfel îndeplinindu-și toate obligațiunile asumate față de pârâtă, iar Oxana Tihonenco, precum și fidejuserii Andrei Tihonenco, Ștefan Stamatina nu-și execută cu bună credință obligațiunea de restituire a creditului, ceea ce a generat întârzieri de plată.

6. Astfel, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expedit în adresa pârâților o reclamație potrivit căreia s-a comunicat faptul privind rezilierea contractului de credit nr.202001G0102/209/1 din 15 ianuarie 2020, concomitent a solicitat achitarea tuturor plăților debitoare în termen de 15 zile,

reclamație rămasă fără răspuns și executare, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

7. Așadar, având în vedere cele expuse, „Mobiasbanca-OTP Group S.A.” a solicitat încasarea în mod solidar de la Oxana Tihonenco, Andrei Tihonenco și Ștefan Stamatina datoriei în sumă de 95876,80 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2876,30 de lei.

8. Prin decizia din 17 iunie 2021 a Agenției Servicii Publice privind înregistrarea modificărilor, s-a înregistrat și consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice modificările în statutul persoanei juridice „Mobiasbanca-OTP Group S.A.”, denumirea Băncii fiind modificată din „Mobiasbanca-OTP Group S.A.” în „OTP Bank” S.A.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de „OTP Bank S.A.” s-a admis parțial. S-a încasat în mod solidar de la Oxana Tihonenco, Andrei Tihonenco și Ștefan Stamatina în beneficiul „OTP Bank” SA, în baza contractului de credit nr. 202001G0102/209/1 din 15 ianuarie 2020 și contractelor de fidejusiune nr. 202001G0102/209/1 din 15 ianuarie 2020 și nr. 202001G0102/209/F2 din 15 ianuarie 2020, suma de 88 414 lei și 36 bani cu titlu de datorie la credit, suma de 2 962 lei și 44 bani cu titlu de dobândă, suma de 2 741 lei și 30 bani cu titlu de taxă de stat proporțional pretențiilor admise din acțiune, precum și suma de 434 lei cu titlu de cheltuieli pentru citare publică, iar în total 94 552 lei și 10 bani. În rest, acțiunea în partea pretenției de încasare a comisionului de administrare în sumă de 4 500 lei, precum și în partea compensării excedentului taxei de stat adjudecată prin prezenta hotărâre, s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 03 noiembrie 2022, „OTP Bank S.A.” a depus apel nemotivat, iar la 16 martie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii cerinței de încasarea a comisionului de administrare în sumă de 4500 de lei, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 26 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de „OTP Bank S.A.” și s-a menținut hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

12. Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel a constatat că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei.

13. Colegiul civil a reținut contractul nominalizat ca fiind de adeziune, or acesta a fost formulat din timp de către reclamantă pentru o multitudine de potențiali clienți și propuse și încheiate fără posibilitatea de negociere, iar caracterul abuziv al unei clauze contractuale este temei de declarare a nulității absolute a unei astfel de clauze.

14. Colegiul a apreciat ca fiind neîntemeiată cerința privind încasarea comisionului de administrare lunar în sumă de 4500 lei în condițiile în care este una abuzivă. Or, potrivit contractului de credit nr.202001G0102/209/1 din 15 ianuarie 2020 debitorul urma să restituie la scadență pe parcursul a 60 luni pe lângă datoria de bază și comisioane în sumă totală de 4500 lei (comision de monitorizare lunar în mărime de 0,50 % din valoarea creditului (500 lei x 60 luni=30 000 lei), care întrunesc semnele unei dobânzi contractuale camuflate, care cumulată cu dobânda contractuală propriu-zisă constituie o sumă excesivă, abuzivă, care nu a fost negociată.

15. Astfel, deși intimata Tihonenco Oxana a semnat informația standard privind creditul pentru consumatori, prin care a declarat că a luat cunoștință de conținutul și condițiile contractului de credit și le acceptă, aceasta nu a avut de fapt posibilitatea de a negocia clauzele contractuale, așa cum a indicat instanța de fond în hotărârea sa, iar faptul că clauzele date contravin normelor imperative constituie temei de nulitate absolută, care nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către debitor a clauzei lovite de nulitate.

16. Contrar aserțiunilor apelantei, Colegiul a calificat ca fiind nejustificată legal cerința de încasare din contul debitorilor a comisionului de administrare lunar în sumă de 4500 lei, în cazul în care constituie prevedere contractuală standard, ce nu își are temei în prezenta speță.

17. Reieșind din cele expuse, având în vedere că clauza nominalizată este standard, aceasta este pasibilă de a fi anulată, iar compensațiile solicitate în acest sens cu titlu de comision de administrare lunar în mărime de 4500 lei sunt nejustificate legal.

18. Instanța de apel a concluzionat că clauza nominalizată este abuzivă, și este pasibilă de a fi anulată, iar compensațiile solicitate în acest sens sunt nemotivate legal. În acest context, contrar aserțiunilor apelantei, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele acesteia cu referire la temeinicia pretenției de încasare a comisionului de administrare, în condițiile în care este neîntemeiată.

19. În consecință, Colegiul a conchis că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 26 decembrie 2023, „OTP Bank” S.A., a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea, parțială a deciziei și hotărârii din 5 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii acțiunii privind comisionul de administrare de 4500 de lei, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

21. În motivarea cererii de recurs, recurentul a susținut că decizia Curții de Apel Chișinău este una arbitrară și nelegală, întrucât instanța nu a dat o apreciere corectă probelor concludente și circumstanțelor esențiale ale cauzei, bazându-se pe o evaluare vădit nerezonabilă a materialului probator și calificând în mod greșit comisionul de administrare drept clauză abuzivă. Or, în realitate, acest comision este prevăzut expres în contractul de credit, negociat cu debitorii, fiind calculat transparent și în limitele stabilite de art. 1763 și 1765 ale Codului civil, precum și de art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

22. Recurenta a precizat că la semnarea contractului, debitorii și-au exprimat acordul de voință în cunoștință de cauză, recunoscând că au fost informați integral asupra tuturor condițiilor, iar existența unei piețe concurențiale le-a oferit posibilitatea reală de alegere a ofertei bancare. În plus, pârâții nu au formulat obiecții față de pretențiile băncii, ceea ce, potrivit art. 123 alin. (2) și art. 118 din Codul de procedură civilă, echivalează cu o confirmare tacită a faptelor invocate. Or, neexecutarea obligațiilor contractuale de către debitori demonstrează reaua lor credință și atrage răspunderea solidară, în temeiul art. 901 și art. 1640 din Codul civil. În aceste condiții, considerarea comisionului de administrare ca fiind abuziv și nul absolut constituie o aplicare eronată a legii materiale și o ingerință

nejustificată în autonomia de voință a părților contractante, ceea ce face ca decizia Curții de Apel Chișinău contestată să fie neîntemeiată și contrară normelor legale și principiilor jurisprudenței europene.

23. La 15 ianuarie 2024 în adresa lui Andrei Tihonenco, Ștefan Stamatini și a Oxanei Tihonenco a fost expediată copia cererii de recurs depuse de OTP Bank S.A. cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

24. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului depus de OTP Bank S.A., intimații nu au prezentat referințe în care să-și expună opinia asupra argumentelor invocate de recurentă în cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

26. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

27. Art. 433 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

28. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

29. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că „OTP Bank S.A.” s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 26 decembrie 2023. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 26 septembrie 2023 și expediată recurentei, prin e-mail, la data de 09 noiembrie 2023 (f.d.114).

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de „OTP Bank S.A.” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

35. Cu referire la susținerea recurentului privind aprecierea arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

36. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

37. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

38. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

39. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

40. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

41. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

42. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, p. 38, cauza *Stanev împotriva Bulgariei* (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această

privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

43. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de OTP Bank S.A., nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433, alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de către „OTP Bank S.A.” împotriva deciziei din 26 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni